

Ændringsforslag under Nr. 1 af Marineministeren:

I 1ste Linie Ordene: „en ny almindelig Lønningsslov træder i Kraft“ udgaa, og i Stedet for indsættes: „den 31te Marts 1875“.

forkastedes med 63 Stemmer mod 17.

Ændringsforslag under Nr. 2 af Boffen, N. Andersen, Sørensen, Lange, S. Jensen (Evensborg Amts 2den Valgkreds), S. Madsen, D. Pedersen, S. P. Christensen, S. Pedersen, Th. Nielsen, N. Albertsen, Christiansen, S. Madsen, S. Jensen og N. Bernsen:

Efter Ordet „Lønningsslov“ i 1ste Linie indsættes: „for Søværnet“.

vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning, og

vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Forhøjelse af Invalidforsørgelse.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 776 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Foruden de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som findes opførte i Betænkningen, var intet saadant fremkommet.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Boffen): Med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Skjæbne ifjor og i Aar skal jeg henvise til tidligere Forhandlinger og navnlig til Betænkningen, hvor der kortelig er mindet derom. Med Hensyn til Lovforslagets Realitet er der bragt Enighed tilveie fra alle Sider, saaledes at der i og for sig kun kan være Anledning til Uenighed med Hensyn til, hvorvidt Lovforslaget skal fremmes paa den Maade, som de oprindelige Forslagsstillere og Flertallet i Udvalget have anbefalet. Man har derimod indvendt, at det vilde være urigtigt at benytte det private Initiativ til at fremme en Del af en Lov, som samtidig eller i hvert Fald omtrent samtidig var fremlagt fra Regjeringens Side. Grundene, hvorfor Forslagsstillerne og Udvalgets Flertal have anbefalet Sagens Fremme, ere dels fremsatte i Betænkningen, og dels skal jeg sige, at vi ikke kunne

erkende, at der er nogen nødvendig Forbindelse tilstede imellem den Del af Regjeringens Lovforslag, som dette Lovforslag omhandler, og den øvrige Del deraf. I Lovforslaget om Underklassernes Pensioneringsforhold og om Invalidforsørgelse er der nemlig tilføjet nogle Paragrafer som Slutningsbestemmelser, hvorved de hidtidige Invalidforsørgelser blive forhøjede med 20 pCt., men disse Bestemmelser staa i og for sig aldeles ikke i nogen organisk Forbindelse med de øvrige Dele af Lovforslaget. I og for sig ere de jo endog temmelig sjernt fra Lovforslagets Hovedgjenstand, nemlig Underklassernes Pensionering; men der er heller ikke nogen Væsenforbindelse tilstede imellem disse Paragrafer og de almindelige Regler om Invalidforsørgelsen. Disse to Spørgsmaal ligge ganske vist hinanden nær, for saa vidt som de handle om de samme Begreber, om ikke just om de samme Personer, men de ligge dog hinanden saa sjernt og ere i og for sig saa vidt skilte fra hinanden, at der er al Grund til at behandle dem særskilte. Man kan nemlig meget vel være enig om at forhøje den bestaaende Invalidforsørgelse, uden derfor at kunne blive enig om de almindelige Regler for Invalidforsørgelsens Ordning for Fremtiden. Da vi sætte stor Pris paa, at der fra vor og fra det høie Things Side gøres saa meget som muligt for, at det Løfte, som i Foraaret blev givet Invaliderne, hurtigst muligt kan blive indfriet, skal jeg tillade mig at anbefale, at Lovforslaget bliver fremmet saa hurtigt, som det fra vor Side er muligt. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede, og som hele Udvalget har været enigt om, skal jeg kun bemærke, at det første Ændringsforslag væsentlig kun er en Redaktion, idet § 5: „Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1874“ jo ikke er noget korrekt Udtryk for, at der gives den tilbagevirkende Kraft fra 1ste April 1874. Hvad det andet Ændringsforslag angaar, da er det fremkommet ved nogle Bemærkninger, som gjordes dels af mig og dels af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Lvermoes) ved 1ste Behandling af Sagen, idet der blev gjort opmærksom paa, at de Regler, som Lovforslaget havde opstillet, vilde komme til at ramme enkelte Personer ubillig, idet det vilde gøre en Forskel mellem faste Officerer med laveste Lønning og værnepligtige Officerer, saaledes at de sidste i Invalidforsørgelse vilde kunne faae noget Mere end faste Officerer paa laveste Lønning. Det er for at undgaa denne Urimelighed i Lovens Bestemmelser, at man har foreslaaet, at der gives ikke 20 % af de første 500 Kr. men derimod 30 % af de første 300 Kr. Dette beror nemlig paa, at det mindste Beløb, som en fast Officer kan faae i Invalidforsørgelse, er 300 Kr., og ved at fastsætte disse 300 Kr. som Grændsen og give lidt høiere Tillæg deraf frembringer man den Virkning, at Ubilligheden omtrent bliver hævet, idet